

banne Bevillers Omløben kan have nogen skadelig Indflydelse paa Krediten; tværtimod vil den fremme Brugen af dem paa saadan Maade, at de, der modtage Papiret, ville være vel sikre desuagtet. Til disse Bemærkninger skal jeg for Diebliffet indskrænke mig.

Rein: Det forholdes sig ganske rigtig, som den ærede sidste Taleer udtalte, at den Kommission, til hvilken det i sin Tid var overdraget at forfatte et Udkast til den nye Stempellov, kom til den Indstilling, at Anviisninger ikke blot skulde kunne udstedes, men ogsaa transporteres uden Brug af Stempelpapir. I Lovudkastet, som det blev forelagt det ærede Thing, fandtes en Bestemmelse angaaende dette Punkt, som opfattedes noget forskjelligt fra Regjeringens Side og fra det Udvalgs Side, der blev nedsat her i Salen, hvilket igjen foranledigede, at medens der fra Udvalgets Side fremkom et Forslag, der udtrykkelig udtalte, at Transporter paa Anviisninger skulde være stempelfrie, saa kom der fra den daværende ærede Indenrigsminister et Forslag om, at disse Transporter skulde stemples. Dette Punkt gav dog ikke Anledning til megen Diskussion; der blev kun udtalt saa Ord af Udvalgets Ordfører — som jeg havde den Ære at være — i den Retning, at uagtet man maatte erkjende, at det var principrigtigt at forlange Stempel paa disse Transporter, saa troede man dog, at det var i den almindelige Omsætnings Interesse, at der undtagelsesviis burde gjøres en Undtagelse fra Reglen i dette Tilfælde. Den ærede Minister fastholdt imidlertid sit Forslag, der gik imod Udvalgets, og Udvalgets Forslag blev forkastet af det høie Thing, dog ikke med nogen meget stor Majoritet; saavidt jeg erindrer, var det med 36 Stemmer mod 26. Det vil fremgaae tilstrækkelig deraf, at jeg, der som bemærket ikke blot var Medlem af den nævnte Kommission, men ogsaa Medlem af det nedsatte Udvalg, ikke i Principet kunde være stemt mod et Forslag i samme Retning som det, der nu foreligger det høie Thing fra 2 Medlemmers Side. Ikke desto mindre vilde jeg have udtalt mig mod et saadant Forslag, dersom det var gaaet saavidt som det Forslag i samme Retning, hvormed Kommissionen og Udvalget i sin

Tid fremkom. Dersom der — saaledes som enkelte Ytringer under denne Sags første Behandling syntes at tyde paa — var fremkommet Forslag om, at Anviisninger i Almindelighed skulde kunne transporteres uden Brug af Stempelpapir, saa vilde jeg have fraraadet det høie Thing at gaae ind paa et saadant Forslag, og det af to Grunde. For det Første forekommer det mig, at dette Spørgsmaals Afgjørelse ikke vilde høre hjemme i den foreliggende Lov, der kun er en Opfyldelse af en enkelt Paragraph i Stempelloven — nemlig § 70, som siger, at det skal underkastes nærmere Undersøgelse og nærmere Afgjørelse, hvorvidt de tidligere meddeelte Privilegier og Begunstigelser skulde vedblive at bestaae — hvormod der ikke tilsigtes nogen Revision af den nylig givne Stempellov. For det Andet formener jeg, at dette Punkt om Stempelfrihed for Transporter paa Anviisninger i Almindelighed vel turde fortjene en noget nærmere Overveelse, efterat det er kommet frem, navnlig med Hensyn til den Usikkerhed, som det ikke kan nægtes er tilstede med Hensyn til, hvilken Betydning der skal tillægges en Transport paa en Anviisning. Men saaledes som de ærede Forslagsstillere nu have stillet deres Forslag, skal jeg for mit Vedkommende udtale, at jeg ikke har nogen Betænkelighed ved at stemme for det. Den formelle Betænkelighed er jo aldeles fjernet, idet Forslaget ikke fremtræder som et Forslag, der gaaer ud paa at gjøre en Forandring i et væsentligt Punkt af Stempelloven, men kun gaaer noget videre, end det er paatænkt i Regjeringsudkastet, i at opretholde tidligere meddeelte Begunstigelser for visse Instituter, som antages at have Interesse for de almindelige Kreditforhold; og hvad dernæst Realiteten af Forslaget angaaer, tykkes det mig, at de Betænkeligheder, man kunde have ved uden nærmere Undersøgelse at indrømme Stempelfrihed for Transport af Anviisninger i Almindelighed, ikke praktisk vilde være tilstede i den indskrænkede Form, hvori Sagen ligger for. Det er nemlig kun, forsaavidt Anviisningen lyder paa eget Folio i Bunken, og forsaavidt Anviisningen ikke lyder paa Tid, at Transporten skulde være stempelfri. Den eneste Betænkelighed, som efter min Formening kunde reises mod Lovforslaget, skulde